

: Posamezna številka 6 vinarjev :

JUTRO izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto mesečno K 2 20, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishvo je v Franciskanovi ulici 8. Dopisne pošte pošte pošte, naročnina upravnishva, Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopolni se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrt 15 v, osmerice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti anamabo. Telefon številka 303.

Našim cenjenim izvenljubljanskim naročnikom.

Naročnina znaša celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.— in mesečno K 1 70. To je sicer napisano na čelu lista, ali mnogi pošiljajo po K 1 50 in hočejo, da se jim za to ceno pošilja list cel mesec.

Plačuje se naročnina povsod vnaprej, kar je tudi edino pravilno. Na naročila brez istočasno vposlane naročnine se v bodoče sploh ne bomo mogli več ozirati.

Sploh prosimo naše cenjene naročnike, da bi se držali pri plačevanju naročnine reda, ker s tem olajšajo nam delo, njim se pa ni treba bati, da bi jim bilo pošiljanje lista, ako ne bi bila plačana naročnina, ustavljeno. Naglašamo to sedaj, ker je blizu 10. dan v mesecu, ko ustavimo pošiljanje lista vsem onim, ki do tega dneva ne podaljšajo naročnine.

Upravištvu „Jutra“.

Za slovenske srednje šole.

V statistiki avstrijskega srednjega šolstva se navadno čita, da imajo Slovenci 6 svojih srednjih šol, oziroma 6 slovenskih gimnazij. Vsak pošten človek, ki čita te številke, misli, da je to res, kajti poldrugmilijonski narod bi imel lahko šest slovenskih srednjih šol. Zato tudi drugi slovenski časopisi navadno pišejo o šestih slovenskih srednjih šolah. Toda v tej številki je mala napaka, oziroma velika prevara. O slovenski srednji šoli ne more biti niti govora, ako ni učni jezik slovenščina.

To pa je pri nas le deloma, zato so naše srednje šole le deloma slovenske; saj so do zadnjega časa hoteli imeti Nemci na njih nekako svojo predpravo in so mislili, da morajo imeti nekatera mesta le Nemci. To je bilo seveda mogoče le, ker je bila nemščina učni jezik, s slovenskim učnim jezikom bi bila nemška razvada odpravljena.

Naše srednje šole so torej šele v razvoju in šele postajajo slovenske. Samostojno srednje šolstvo je velikanke važnosti za vsak narod in zato moramo z vsemi silami skrbeti za to, da dobimo čim prej toliko slovenskih srednjih šol, kolikor jih nam gre.

Toda pri nas so bili in so še ljudje, ki so skeptični, kar se tiče slovenske srednje šole s popolnoma slovenskim učnim jezikom, češ, da bi se v taki srednji šoli dijaki naučili premalo nemščine.

Tega mnenja so bili mnogi profesorji in stariši. To je dokaz, kako slabotne se čutimo, obenem pa je to znamenje starih nazorov. In iz strahu, da bi se ljudje ne naučili premalo nemščine, so nekateri naši ljudje začeli pošiljati svoje sinove v nemške razrede ali v nemške srednje šole. Godi se to na ljudski šoli in godi se to tudi na srednji šoli.

Kakor obsojamo to na ljudski šoli, tako moramo obsojati na srednji šoli. Tu ne velja izgovor: češ moj fant ostane naroden, če je tudi na nemški šoli.

To ni gotovo, ker ožje prijateljstvo je vedno odločilnega pomena pri mladini. Poleg tega je pa že korak starišev nenaroden in

naravnost protinaroden, kajti na ta način polnijo slovenski dijaki nemške razrede in nemške srednje šole.

Lansko leto se je naše časopisje obširneje pečalo z gimnazijo v Gorici, na kateri so bili večinoma Slovenci in Italijani — gimnazija pa je bila nemška. Nujna potreba je bila, da se je gimnazija delila na oddelke: slovenski, laški, nemški: in za nemškega bi bilo zmanjkalo dijakov, zato so ga morali napolniti Slovenci. Pravimo, morali, ker so bili tako razdeljeni in so prišli v nemške oddelke dijaki, ki so bili zmogni nemščine. Toda na zahtevo starišev bi se bilo lahko zgodilo drugače; ampak naši stariši le premalo vedo, kako dalekosežnega pomena je geslo: slovenske otroke v slovenske šole in silijo v nemške srednje šole. To se zgodi včasih tudi iz drugih vzrokov in se misli, da bo dijak v nemškem razredu protežiran in bo morda kot Slovenec v milosti. Tako mnenje vlada menda glede naše ljubljanske realke in prav radi vpisujejo slovenski stariši svoje otroke v nemške oddelke. Mi se moramo zavedati, da z visokim številom slovenskega dijaštva v slovenskih srednjih šolah ali v slovenskih oddelkih naših srednjih šol pokazemo visoko število slovenskega srednjšolskega dijaštva, za katerega imamo pravico zahtevati slovenske srednje šole. Z vpisovanjem v nemške oddelke le podpiramo nemške šole in nemštvo pri nas.

Zato vpisujemo svoje sinove na slovenske srednje šole in v slovenske oddelke, ker s tem pospešujemo razvoj slovenskega srednjega šolstva. — Nemščina in drugo pa pride samo po sebi.

Iz slovenskih krajev.

Iz Bleda. Ker je na Bledu sezona zaključena, Vam hočem podati par novic. Slučajno sem naletel v neki trgovini na postarno žensko, tisto Slovenko, ki je zahtevala vžigalice. Trgovec ji je prinesel vžigalice družbe Sv. Cirila in Metoda, a ona jih ni hotela, temveč je zahtevala „ta nemške“. Trgovec ji je ugodil in prinesel vžigalice družbe „Union“. Pa tudi te ji niso bile po volji. Zahtevala je tiste, na katerih je hrast pa dva moža sto-

jita zraven. Spodaj je zastava in sicer črna-zlata-rumena. Trgovec je ugal in ni mogel postreči s temi vžigalicami. Mogoče boste uganili, kake vžigalice je hotela. Doma pa je bil dirindaj zato, ker na nemškem Bledu ni „südmärkin“ vžigalic. No poznamo moža, ki jih je že imel, a ker mu je nekdo to očital, je to trgovino opustil. Slišal sem kako je neka pristna klerikalna hvalila Nemce. „Preje ko so Nemci hodili na Bled, je bilo vse drugače. Drajše so se lahko stanovala oddala, sploh vse so radi plačali, naj si je bilo še tako drago. Sedaj pa, ko pridejo Čehi in Italijani, je pa vse drugače. Gliha za eno krono cel dopoldan in še z oddajanjem je tako slabo, da bo v par letih vse na kant prišlo“. Sploh pa je Bled v nevarnosti, kajti hiše kupujejo sami Italijani in Nemci. Domačega ni nobena, da bi kaj skrbel, da domačija ostane naša. Hotel Malner bo prodan in skoro gotovo Nemcem. Slovenci zganite se vendar!

Zdravišče Toplice — Dolenjsko. Zadnji mesec kopalske sezone je že tu. Mnogo gostov, ki so bili do zadnjega časa tu je že odšlo — a vendar prihajajo še vedno novi. Pa saj ni čuda, ker imamo letos izvanredno lepo za kopalske primerno vreme. Sedaj so tu med drugimi sledeči: Gruntar Ignacij c. kr. notar iz Ribnice s soprogo, Hrast Fani iz Ljubljane, Žužek Karl iz Ljubljane, Kenda Marija učiteljica iz Sežane, Ritter Karl iz Pulja, dr. Edvard Ledo, odvetnik iz Dunaja, Milonir Oton, visokolec iz Gradca, Karl Završnik, učitelj iz Duplje na Gorenjskem itd. V nedeljo dne 3. septembra je priredil salonski orkester iz Novega mesta zopet kopalski koncert v restavraciji kneza Auersperga. Ta koncert je vspel nad vse pričakovanje izbornu. Igralci so proizvajali krasne skladbe s tako sigurnostjo, kot bi bili vsi po poklicu le glasbeniki. Upamo, da naše Toplice Novomeščani še večkrat obiščejo.

Iz Vinice. Dne 5. septembra je bila pri nas birma. Župnik nas je o tem obvestil že v nedeljo in vabil farane, posebno one, ki so se trudili za časa državnozbornih volitev, naj pridejo k škofovemu sprejemu. Da je bilo tudi zabavljanje čez napredne liste na dnevnemu redu, je že samoočeno razumljivo. Župnik je zmerjal naprednjake celo s satani, na kar smo pa mi že navajeni. Lepših besedi iz ust župnika tako ne moremo pričakovati. Dan pred birno, v ponedeljek se v resnici zbere na trgu občinski odbor in nekaj tercijsk z otroci. Ko se škof pripelje, začno zvonovi potrkavati, kakor na največji praznik. Da bi bil sprejem lepši in veličastnejši, so streljali celo iz možnarjev, kar je pri nas po zakonu strogo prepovedano. Pokanje se je slišalo celo v drugo faro, a naši orožniki so menda sedeli na ušesih. So pač z župnikom veliki prijatelji. Klerikalci mislijo, da zanje ni nobene postave. Oni lahko kalijo nočni mir, kolikor hočejo, ker se nihče ne zmeni zanje. Če pa drugi fantje mirno zapojejo po vasi, jih orožniki

tako ovadijo na glavarstvo. Imamo dosti gradiva in ako ne bodo te kapacitete, kakor se sami imenujejo držali redu, jim bomo posvetili na drug način, kar jim gotovo ne bo ljubo.

Iz Vač. Da delajo predstojajo občinske volitve klerikalnim modrijanom veliko skrbi, to se je pokazalo v nedeljo dne 3. t. m. Ker so prišli klerikalci do spoznanja, da jim ljudstvo nič ne verjame, priredili so v nedeljo shod v kaplaniji ter povabili dr. Pegana, da bi s svojim govorom podpril njihove farbarije. Kljub temu, da se je kaplan Majdič trudil zbobnati na ta velepomembni shod kar največ vdeležencev, je bil shod vendar klaverno slabo obiskan. Od 200 volilcev se jih je kaplanovega vabila usmiliilo kakih 40 oseb in še ti so bili večinoma iz drugih občin in par naših volilcev ki so šli z radovednostjo gledati, kako se vežejo klerikalni otrobi. Če bo „Domoljub“ pozabil poročati, kaj vse se je na tem shodu govorilo, bo v prihodnji številki spopolnilo „Jutro“. Ta dan je Majdič v svoji razburjenosti videl posebne strahove. Ko se je pripeljal dr. Pegan, je kazal na neko napredno hišo ter kričal: pogledajte, imajo že okna odprta, da bodo poslušali, kaj bomo v kaplaniji razpravljali. Če imate poštene namene in resnične besede, čemu se potem tako proklete bojite? Da ta shod tudi na dr. Pegana ni napravil posebno dobrega utisa, je pokazal pri svojem odhodu. V bližini kaplanije je napredna gostilna. V ti gostilni se je nahajalo ob istem času, ko se je v kaplaniji vršil shod nekaj fantov, eden od teh pa je sam sebi v zabavo raztegnil harmoniko. To pa se je zdelo dr. Peganu menda pregrešno. Prišel je k gospodu županu, ki je obenem tudi gostilničar ter zarohnel: Kje je župan? Ko se mu ta odzove, ga nahruli, ne da bi se mu predstavil kakor od vsakega izobraženca zahteva olik — z besedami: „Ali se je izdala onemu gostilničarju ki ima godbo, licenca?“ Župan: Ne! Dr. Pegan: Dobro, jaz sem od deželnega odbora in pošljem v kratkem preglednika. Naš župan sedaj brez strahu pričakuje občinske revizije, kajti ta revizija bo pokazala marsikako zanimivost namreč: kako so se vodili občinski posli za časa županovanja klerikalnega župana. Kako se je delila ob času požara in poškodbe po toči državna in deželna podpora in tudi katerega leta je bila izdana zadnja licenca itd. Vse strune, ki jih napenja klerikalci z namenom spraviti našega občne priljubljenega župana v kako zadrego, bodo preje popokale predno bodo dosegle svoj namen, kajti mi stojimo trdno kot skala in nevpogljivi črni manevrom. Konečno moramo še povedati da je dr. Pegana spremljal novoizvoljeni župan iz Litije. To pa je slaba reklama. Bog nas varuj takega župana,

ki bi bil znotraj in zunaj tako črn, da niti ljubezni in usmiljenja do svoje 60 letne rodne matere ne bi poznal.

Iz Cerknice. Nisem imel namena, poročati o veliki nesreči, ki se je zgodila dne 22. avgusta v Cerknici. Mislim sem, da bodo „Slovenčevi“ dopisniki o tem velikem požaru čisto gotovo kaj poročali. A zmotil sem se. Če zadene nesreča naprednjake, se klerikalcem ne zdi potrebno o tem kaj spregovoriti. — Dne 22. avgusta je treščilo v hišo g. Jakoba Znidaršiča in v skedenj Franceta Gerbiča. Obe poslopji sta bili takoj v ognju. Ogenj se je tako hitro razširil, da je prišlo naenkrat goreti kar 5 poslopji. Cerkniško gasilno društvo je došlo nemudoma na lice mesta. Na pomoč je prihitelo tudi gasilno društvo iz Dolenje vasi. Toda kljub napornemu delu ni bilo mogoče rešiti hišo posestnika Jakoba Znidaršiča in Janeza Vidmarja. Vzrok temu je edino klerikalni občinski odbor. V Cerknico je napeljan močen vodovod, katerega hidranti brizgajo lahko 40 m visoko. Ključje od teh hidrantov ima nočni stražnik Kernarjev Matija. Za časa nesreče so jih ljudje iskali na vse mogoče načine in končno dobili pod posteljo na kateri je stražnik spal. Da se ni zgodila še večja nesreča, se imamo zahvaliti le požrtvovalnim gasilcem. Pogoreli so večinoma naprednjaki in zato mi je tudi razumljivo, zakaj „Slovenec“ o vsej nesreči tako stanovitno molči. Klerikalci pa nimajo nobenega usmiljenja s svojim bližnjim.

DNEVNE VESTI.

Z našega trga. Zdaj prihaja že večina domačih pridelkov na trg, v prvi vrsti seveda krompir. V ljubljanski okolici in po deželi, so se že pojavili tuji agentje ki prekupejo živila. 100 kg krompirja stane pri kmetu 8—9 K— pri branjevcu 10 K—; zelje je vsled prekupovanja drago, pri kmetu so lepe glave po 16—20 v., na trgu seveda — 30—40 v. l. Fižola še ni, pa bo tudi drag, seveda ko pride na trg. Po drugih mestih imajo obč zastopi tržne cene za meso, in druga živila urejene, pri nas se ne briga noben vrag za ta red!

Udeležnikom velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, ki bo dne 10. septembra t. l. v Tržiču, se naznani, da vozi iz Tržiča posebni vlak ob 9 uri 30 min. in pride v Kranj ob 10 uri 20 min. tako, da imajo skupščinarji zvezo proti Ljubljani in proti Jesenicam. Skupščinarji naj kupijo v Kranju vozne listke za Tržič in nazaj.

Argentinsko meso v Avstriji. Dosedaj se ga je uvozilo 2980 tonelov, od teh je požrl samo Dunaj 1787. Kaj pa sedaj? Sedaj si lahko ogleda vsak v nepreglednih vrstah višee po-

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA.

Denarnega prometa 565 5 milijona K. Stanje hranil. vlog 40 milijonov K. Rezervni zaklad 1 milijon 200 tisoč K.

Obrestuje po 4 1/2%. Za varnost jamči mestna občina z vso davčno močjo.

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Tako preoblečen se je najprej obilno pokrepčal v dobri gostilni in si privoščil par ur spanja. Nato je Bembo zajahal konja, odjahal — okrog desetih dopoldne — iz Padove in se spustil v brzem diru proti Ferrari.

Solnce je sijalo, cesta je bila samotna, in kardinal se je čutil vse bolj in bolj pomirjenega.

V največji naglici je prejezdil Gorenjo Italijo preko Ferrare in Bolonje in je bil čez nekaj dni ob znožju Apennin, ki ga je moral prekoračiti, da nadaljuje svojo pot proti Rimu.

Dospel je tako do vasi Firenzuola — ime, ki pomeni: Mala Florenca. In zares leži ta vas na severnem pobočju Apennin, a Florenca njej nasproti ob južnem pobočju gorovju.

V Firenzuoli je bila samo ena krčma.

Bembo, ki se mu je zdelo, da je spravil že zadostno razdaljo med Rolando in med sebe, je sklenil ostati tukaj čez noč. Kajti marčilo se je že, ko je razjahal pred krčmo, in je vneto pritekel gostilničar, da mu pomore na tla.

Bembo je večerjal v skupni sobi z najboljšim tekom; nato je poklical krčmarja.

— Vaša krčma, je dejal, se mi ne zdi posebno obiskovana. — Žal, da govorite resnico, visoki gospod! Če se ne bi ustavil od časa do časa kak premožen kavalir kakor vi, bi bil že zdavnaj ob beraški palici.

— Torej ni v tem trenutku nikogar v vaši gostilni? — Žive duše ni razen vas, žlahtni gospod!

— Dobro; rad bi prenočil tukaj. — Imamo izborne postelje. Vaša visokost še ni tako dobro spala, kakor bo pri meni.

— Saj tega mi je treba. Pokažite mi torej eno izmed svojih izbornih postelj.

— Takoj, gospod! je vzkliznil gostilničar in si prižgal svečo. Če hočete visoki gospod z mano ...

Odprl je vrata, ki so vodila iz skupne izbe v pritličju hiše, ter stopil z Bembov v bedno čumnatu, kjer je stala postelja, po vsem videzu jako tesna in trda.

— Izvrstno! Imenitno! je vzkliznil Bembo.

— Torej ostane vaša ekscelenca nocoj pri nas? je vprašal domačin boječe.

— Da, dragi moj; postelja mi ugaja in soba tudi.

Krčmar je odšel sijočega obraza.

Kmalu nato se je vrgel kardinal v popolni obleki na slabo posteljo in se odel s svojim plaščem. Čul je še krčmarja, kako zapira vrata svoje krčme; upihnil je svečo in zaprl oči, ves strit od prestopnega napora.

Spanec ga je premagal skoraj mahoma.

Toda, ko se je nahajal ravno v tisti posebni dremotici, ki nastopi pred popolnim spanjem, se mu je zazdelo, da sliši iz sosednje izbe šum glasov.

Dvignil se je na svojem ležišču in prisluhnul.

Bili so glasovi popotnikov, ki so nedvomno dospeli v krčmo med prvim spanjem kardinala.

Bembo je prisluhnul s tistim čudovitim zanimanjem obsojenca na smrt, ki sliši korake, bližajoče se njegovi celici in si misli: morda prihaja smrt ...

Naenkrat pa je vztrepetal. Popadla ga je krčevita groza.

Zobje so mu zašklepetali.

Ti glasovi ... ti glasovi ...

Planil je iz postelje, pokleknil na tla in se po kolenih — da mu ne bi slučajno zašklepetali škornji — zavlekel do vrat. Ta pot je trajala nekaj sekund; Bembo pa je bilo, kakor da je trajala celo uro.

Nastavil je uho na ključavnico.

In zdajci se mu je čelo curkoma obilo z znojem; lasje so se mu naježili kakor človeku, ki mu groza napenja živce do skrajnosti — prikazen, ki je sicer redka, a resnična.

Začel se je umikati, še vedno po kolenih.

Nasproti vrat. ki so vodila v skupno izbo, so bila steklena vrata, ki so se odpirala tik ob tleh na krčmarjevo dvorišče.

— Bembo jih je zapazil že prej, kakor hitro je stopil v spalnico.

Na desni so bili hlevi in živinska ograda, na levi pa siro-

mašen vrtiček, kjer je krčmar sadil zelenjavo. Vse to je obdajala deloma živa meja, deloma zid, ki pa je bil vsled pomanjkanja popravkov in vzdrževanja že napol razpadel.

Dospelši do steklenih vrat, se je Bembo lotil nevarnega, ogromnega dela: odpreti jih, ne da bi zašklepetala kljuka, ne da bi zacvilil tečaj, dobro vedoč, da ga ob najmanjšem škripljaju zagradi sovražna roka za ramo.

Posrečilo se mu je. Stopil je na prosto.

Najprej je krenil proti hlevu, da vzame svojega konja. Toda na polovici poti je mahoma obstal. Da spravi žival iz krčme, ni bilo druge možnosti, nego odvesti jo skozi obok, ki je vodil na cesto, a je bil zaprt z velikimi, širokimi vrati. Vrhutega — osedlati konja, obrzdati ga in ga spraviti iz hleva, ne da bi ga oni tam v hiši slišali, se mu je zdelo popolnoma nemogoče.

Njegove pesti so se krčevito stisnile; ni se mogel premagati, da ne bi zaihtel od strahu.

Prisluhnul je.

V krčmi je slišal dirindaj krčmarja in njegove žene, ki se jima je nedvomno mudilo pripravi večerjo za novodošelca.

Bembo je hitel k zidu in ga preplezal z lahkoto, na mestu, kjer se je bil porušil in je nudil v doprni višini široko vrzel.

— Pojdem pa peš, je zarenčal sam pri sebi.

V blaznem diru se je spustil preko njiv in travnikov, nato se je, še zmerom diraje, vrnil na cesto, ki je vodila ob pobočju Apennin navzgor.

Toda kmalu mu je prišlo na um, da si očitno tudi njegovi preganjanci izbero to cesto; in čuvstvo, da so tu, za njegovi petami, da se bližajo in jih zdajpazdaj zagleda, ga je primoralo, da se je ozrl, s samokresom v roki in spačenega obraza, skušaje prodreti noč s svojim plamenčim pogledom ... Toda videl ni ničesar.

Z renčanjem, ki je pomenilo pretnjo, gnev in grozo obenem, se je spustil zopet v tek, po ozemlju, zaraščenem z resjem, kjer so skupine kostanjev in plutovcev dvigale tuhtintam svoje nerazločne mase.

Koliko časa je trajal ta blazni dir? Po kakšnih čerch je plezal kardinal-škof beneški v tej noči, ko mu je dihal groze ledeno vejal za tilnikom?

(Dalje.)

lovce krasnih volov v ledenicah tržaške proste luke. Ker je avstrijski železdec odvisen od ogrskih čifutov, ga bodo jedli v Italiji in Švici... Apropos! Veste koliko mesa pride letno na vsakega prebivalca Avstrije? 20 kg, na trebušnika v sosedni Nemčiji pa 50. Zalostna statistika!

G. Fran Rojec iz Radovljice je razstavil v izložbi trdke Gričar in Mejač v Prešernovi ulici v Ljubljani ploščato podobo, vrano, ki jo je sestavil iz kamenja v raznih naravnih barvah in naravnih oblikah. Podoba je sestavljena iz tolenega kamenja in ima vsak posamezen kamenček tisto barvo, ki jo je dobil v naravi in tisto obliko, ki jo je dobil pod udarci ročnega kladva. Tudi okvir je v naravnih barvah. Narejen je iz rdečkastega macesnovega lesa, okrasni na njem pa so iz macesnovih mladik. Radi trepežnosti ter boljše ohranitve in pridobitve sijajnejših barv sta seveda podoba kakor tudi okvir napojena s čistim lanenim oljem. To delo je pač prvo te vrste in nova iznajdba; kajti način, kako sestavljati take podobe si je pridobil in osvojil g. Rojec sam po lastnem trudu in prizadevanju. Podoba in okvir sta napravljena na jako soliden način, ki jamči za trepežnost na suhem in vlažnem kraju. Vendar je podoba še zavarovana s šipo, ker bi se prah, ki bi se v letih nabral na kamenčkih, zlasti pa po razpokah in globinah med njimi, ne dal tako lahko odstraniti in sprati s te podobe kakor zoljateslike. Razstavljena podoba se tudi proda, ako se dobi kupec, ki bi znal ceniti to delo ter znal presoditi s kolikim trdom in potrpljenjem je bilo kamenje nabrano v naravi, potem pa to doma stolčeno na male koščke in po teh koščkih sestavljeno v podobo.

Požar v Gorenji vasi v Poljski dolini. V sredo zvečer okoli sedme ure sta pogorela hlev in kozolec posestnika Antona Luznarja, vulgo Selev v Lučnah št. 1. Hlev je popolnoma pogorel, ravnokako kozolec, obložen z osmimi štanti ovsu. Posestnik je bil zavarovan za 2000 kron, seveda je škoda veliko večja. Ogenj je bil po mnenju ljudi skoro gotovo zaneten vsled neprevidnosti. Požarna bramba v Gorenji vasi je bila takoj alarmirana. Nekaj članov je hitelo takoj na lice mesta pod vodstvom načelnika g. Vavclava Palečka. Z brzgalno pa niso mogli stopiti v akcijo vsled velikega pomanjkanja vode. Kljub temu se je posrečilo požar omejiti samo na navedeni dve poslopji.

Slovensko deželno gledališče in češki pisatelj Aloiz Jirásek. Slavni češki dramatik in romanopisec, člen češke akademije, cesarski svetnik Aloiz Jirásek je pretečeni teden praznoval 60 letnico svojega rojstva. Med izredno mnogobrojnimi gratulanti iz vseh slovenskih dežel je bilo tudi ravnateljstvo slovenskega deželnega gledališča. Naše gledališče je namreč vprizorilo tudi že nekaj Jiráskovih dram. Ravnateljstvo slov. gledališča je dobilo na svojo brzojavko sledeči odgovor: V Hronovu, dne 3. septembra 1911. Velečenjeni g. ravnatelj! Prijazna Vaša čestitka k mojemu 60 letnemu jubileju je bila zame posebno milo presenečenje. Visoko cenim Vaš izraz slovenske vzajemnosti in želim iz vse duše Vašemu slavnemu narodnemu gledališču, najodličnejšemu umetniškemu zavodu slovenskemu, čegar razvoj pri nas zasledujemo z ljubeznijo in iskrenim zanimanjem, vztrajnega razcvitanja. Roko Vam stiska ter se Vam s spoštovanjem priporoča Vaš udani Aloiz Jirásek.

Gremij trgovcev v Ljubljani je na svojem občnem zboru dne 9. maja 1909 sklenil, da se odpravijo novoletna darila in velikonočna darila odjemalcem, ravno tako pa tudi dajanje daril

različnim društvom za prirejanje veselice. Gremij je o tem sklepu obvestil vse člane pismeno, opozoril jih je pa potem še večkrat potom časopisov s pripomnjo, da je v smislu gremijalnih pravil kaznjiv vsak član, ki se temu sklepu ne pokori. Ravno zadnji čas pa so zopet nekateri člani dali različnim društvom dobrote za prireditve veselice. Ne samo, da so se grešili proti gremijalnim pravilom in sklepu občnega zbora, postavijo tudi svoje sotrgovce, ki se drže sklepa občnega zbora in ne dajo daril, v slabo luč nasproti občinstvu ter jih na ta način oškodujejo pri trgovini. Gremij trgovcev z a d n j č opozarja vse svoje člane na gori navedeni sklep s pripomnjo, da bo proti onim, ki se še pregreše v tem oziru postopal najstrožje. Dalje se vsi gosp. trgovci naprošajo, da ne pošiljajo k načelniku trgovskih uslužbencev, ki so na potovanju in prosijo podporo. Obrtna oblast je prepovedala gremiju podpirati te ljudi, gremij pa tudi nima sredstev, da bi podpiral v največjih slučajih delomrzneže.

Kongres bančnih uradnikov v Milanu. V dnevih 8., 9. in 10. t. m. se vrši v Milanu internacionalen kongres, na kojem bo zastopano po društvenih delegatih iz Italije, Francozke, Belgije, Nemčije, Portugalskega, Španije, Bosne in Hercegovine, Češke, Hrvatske, Dunaja in Trsta 60 000 uradnikov denarnih zavodov. Od slovenske strani, ki bo jako častno zastopana, se udeležijo kongresa: Društvo bankovnih činovnikov v Zagrebu, Društvo privatnih činovnikov in Sarajevu, Sdruženi češko-slovenskeho uradnicstva ustanovi penženich v Pragi in Društvo jugoslovanskih uradnikov denarnih zavodov v Trstu, to poslednje po svojem predsedniku g. Hermanu Purlanu.

Zbirka najlepših slovenskih koračnic, plesov in pesmi. Založništvo Drischel je izdalo novo zbirko, ki obsega sledeče koračnice, plesne in pesmi: V. Parma: Mladi vojaki, Skoz vas. — A. Jakl: Našim rojakom, Pozdrav z Dolenske, Pozdrav z Bleda, Regiment po cesti gre. — V. Parma Triglavske rože — M. Rožanc: Moje sanje — V. Parma: Zora vstaja, Ptička. Večnoma so to znane skladbe, ki jih slišimo pri nas pogosto in zato bo s to zbirko marsikomu ustreženo. Dobi se v vseh knjigarnah eventualno pri založništvu. Cena 3/60 K. Izdaja je lična in primeroma ne draga, obsega 37 strani.

Veselica na Muljavi se vrši danes popoldne ob 4., k vlaku na zatiški kolodvor pridejo vozovi. Za veselico je vse izborno pripravljeno, igra dobro naštudirana in je želeli, da jo občinstvo mnogoštevilno obišče. V jeseni je tudi izprehod na dolenski stran zelo lep in po gotovo tudi Jurčičev rojstni dom privabil k sebi mnogo njegovih čestilcev.

Telovadni odsek „Sokola“ v Notr. Goricah, vljudno vabi vse prijatelje Sokolstva na veliko vrtno veselico in javno telovadbo, katere se vrši v nedeljo 10. septem. t. l. na ledini za Pavletovo gostilno v Notr. Goricah. Začetek točno ob 3. uri pop. Za slučaj slabega vremena se preloži na prihodnjo nedeljo. Torej zavedni narodnjaki, v nedeljo vsi v Notr. Gorice. Za zabavo, ples in smeh bo dobro preskrbljeno. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo telov. orodja, se preplačila hvaležno sprejemajo. Odbor.

„Društvo Sokolski dom“ v Postojni ima svoj izvanredni občni zbor v torek dne 12. septembra v dvorani b. F. Paternosta ob 9. uri zvečer s sledečim vspešdom: 1. volitev novega odbora, 2. slučajnosti.

Kako se ubraniti živlinskim kužnim boleznim, to ve najbolje mestna klavnica v Ljubljani. Tu imajo hleve

posebej za okuženo živino posebej za zdravo živino. V tem oziru je vse lepo in dobro preskrbljeno — živina ne pride druga z drugo, dokler je živa v stik. Vse drugače je pa pri zaklani živini! Imajo sicer v tem oziru določen prostor, kjer se sme klati zdrava in kje okužena živina. Ti prostori so ločeni drug od drugega na ta način, da so predeljeni s starimi mesarskimi rjuhami. Te rjuhe naj toraj zabranijo, da se okuženje ne razširi?! Treba bo, da se merodajni faktorji malo bolj pobrigajo za red v klavnici, ker to kar je sedaj in kakor se godi, je vse kaj drugega nego pripomočki proti razširjanju okuženja. Če se predpisujejo od dež. vlade vse mogoče varnostne odredbe, je pač tu njena prva skrb, da napravi red. Čuje se mnogo pritožb proti odredbam dež. vlade. Tako je n. pr. prepovedano ob semejnih dneih klati živino v klavnici pred 2. uro popoldne! Koliko trpi živina osobito pri tej vročini, ko mora čakati včasih po 12 ur, da se odpro vrata klavnice in se jo reši. Koliko pa zamude ljudje s tem ko dobe živino iz železnice že zjutraj ob 7. uri a morajo vsled takih takih naredb čakati

Junjska revolucija v Srbiji l. 1903.

(Spomini aktivnega udeleženca.)

Začetek zarote. — Prva prisega.

Nadaljujemo z nadaljevanjem tega odstavka, ki včeraj ni bil končan:

Vsi oficirji so privolili v zaroto, samo pri enem, M. M., se je zapazilo, da ni posebno navdušen za stvar, ker je komaj slišno izjavil, da privoli. Potem so vsi podali Genčiču roko v znamenje, da so prisegli.

Ko je bilo to končano, so postali vsi bolj neženirani in začeli so se pogovarjati o načinu, kako bi se dalo odstraniti kralja Aleksandra in Drago.

O tem se je razgovarjalo dolgo, vsestransko in temeljito, dokler se ni prišlo do zaključka, da se vse to izvrši — ako se ne najde pozneje drugi način — z umorom kralja Aleksandra in kraljice Drage.

Bila sta dva načrta. Po prvem bi se imelo to izvršiti pri kakš dvorski zabavi. Za to določeni oficirji bi se morali nahajati neprestano v bližini kralja Aleksandra, drugi bi pa morali paziti na kraljico Drago. Drugi bi morali, ko bi videli, da je za to ugodna prilika, dati znamenje, da se ugasne električna luč in potem bi zarotniki v temi s sabljami posekali kralja in kraljico.

Po drugem načrtu bi se moralo to zgoditi v gledališču. Za to določeni oficirji bi zavzeli pravočasno ložo nasproti kraljeve lože. Vsak bi imel pod plaščem skrito karabinko in ko bi se ugasnila luč, kar se zgodi takoj, ko se dvigne zavesa, bi se lahko čisto sigurno merilo in izstrelilo v nasprotno ložo. Prej bi pa že bili določeni nekateri vojni oddelki, ki bi zasedli gledališče in prijeli vse važnejše osebe ministre, poveljnika divizije, policijskega prefekta itd., obenem bi pa zasedli tudi že vnaprej določena poslopja.

Dolgo se je govorilo in razpravljalo o vsem tem, končno se je izvršil duševni preobrat pri zgoraj omenjenemu M. M., ki je naenkrat izjavil s trepetajočim glasom:

„Gospodje, vidim, da so to strašne reči in jaz nikakor ne morem sodelovati pri tem, o čemur se je nocoj govorilo.“

Genčič ga je pomirjeval, ali s tem je bil pretrgan nadaljnji razgovor o tem.

Od M. M. se je zahtevalo, da se zaveže s častno oficirsko besedo, da ne bo nikomur ničesar govoril o tem, kar se je govorilo. On je dal častno besedo, ki jo je res tudi pošteno držal.

do 2. ure, da smejo klati. V tem oziru prosimo merodajne faktorje nujne pomoči.

Da ne bo nesporazumljenja. Slišali smo, da nekateri spravljajo našo včerajšnjo anekdoto „Za smeh“ v zvezo z „Društvom slovenskih trgovskih potnikov“. Izjavljamo zato, da tista anekdota ne s tem ne s kakim podobnim društvom ni v nikaki zvezi. To je razvidno že iz tega, da je tista anekdota posneta po slični anekdoti in dnevnika „Pizeške Listy“ št. 199 z dne 2. septembra t. l. str. 8 (prva notica pod naslovom „Vesely kontek“). Toliko, da ne bo nesporazumljenja in zamere.

O. BERNATOVIC

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Semenj v Vel. Laščah. C. kralj, okrajno glavarstvo v Kočevju je dovolilo, da se vsrši jutri, v soboto dne 9. t. m. v Velikih Laščah tudi semenj za govejo živino in prašiče.

Ta odstavek končuje A. Novakovič z besedami, da ni bil niti on, niti Genčič dovolj sposoben za tako podjetje, ker sta imela pred sabo samo negativen cilj, pa nobenega pozitivnega. To bi imelo pomeniti — ako se ima pred očmi namen, ki ga zasleduje A. Novakovič s priobčevanjem teh svojih zanimivih memoarjev — da nista niti on niti Genčič dovolj skrbela za sebe za čas po izvršenem umoru kralja Aleksandra in kraljice Drage. (Dalje.)

Spomini gospe Toselli.

O svoji možitvi govori gospa Toselli v svojih spominih sledeče: Princeza Lujza je imela kot nevesta z bogato doto in kot krasotica svoje vrste že v zgodnji mladosti mnogo snubačev. Že kot 16 letno deklico so jo hoteli poročiti s sinom pokojne brazilske cesarice, Donom Piedrom. Toda ko sta se Don Piedro in princeza Lujza videla, drug drugemu nista ugajala. Tako iz svatbe ni bilo nič. Tri leta pozneje je princ Piedro znorel in je od te dobe v nekem zavodu za umobolne v Avstriji interniran.

Leta 1887 je bila rodbina Toskanskega nadvojvode po leti na počitnicah na gradu Pilnice. Tu je videla princeza Lujza prvič svojega bodočega soproga, princa Friderika Augusta, Saškega. Gospa Toselli piše, da je princ Friderik August pri svojih 21 letih v uniformi izgledal briljantno. Plesala sta večkrat skupaj in ji je ugajal. Nekoč je rekla, da bi bila njegova čelada primerna vaza za njene cvetlice. Ko je pri kotiljonu dobila čelado, ter mu s tem izkazala svojo simpatijo. Princ je bil zelo vesel in princeza Lujza je odnesla s saških počitnic nekaj lepih spominov. Med tem pa se je oglasil nov snubač: bolgarski knez Ferdinand. (Dalje.)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Turški prestolonaslednik na Dunaju.

Dunaj, 7. septembra. Danes ob šesti uri zvečer je došel semkaj turški prestolonaslednik Jusuf Izedim s svojim spremstvom.

Kolera.

Budimpešta, 7. septembra. V provinci se je zopet pojavil en slučaj kolere, v mestu samem dva.

Belgrad, 7. septembra. Mesto Baška v Srbiji, kjer se je te dni pojavila več slučajev kolere, je proglašeno kot od kolere okuženo.

Budimpešta, 7. septembra. Donava je proglašena kot od kolere okužena.

Carigrad, 7. septembra. Tekom zadnjih 24 ur je obolelo za kolero 28 oseb, 13 jih je umrlo.

Draginjske demonstracije v Belgiji.

Bruselj, 7. septembra. V mnogih krajih Belgije je prišlo radi neznosne draginje do velikih draginjskih demonstracij.

Ministrska konferenca.

Dunaj, 7. septembra. Danes se je vršila pod predsedstvom ministrskega

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovršsko slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovršsko slatino, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojimi!

MAJI LISTEK.

I. E. RUBIN:

Boško.

Slika.

Ko je spet prišla pomlad, smo se je vsi razveselili, kar nas je v sebi imelo visoko, staro zidovje vojaške pekarije. Dolgi in teški so bili zimski meseci; še hujsji, nego za nas, so bili za arestante, ki so bivali na nasprotni strani pekarije. Ko je zasijal prvi toplejši pomladanski dan, spustili smo se na vrt veseli kakor otroci. Imeli smo lep, dolg vrt s tremi drevedori, ki so v nekdanjih letih dajali zadnjo tolažbo vojakom v garnizijski bolnici. No, bolnice zdaj ni bilo več tu; ostali smo samo peki in arestantje. Nekaj čudnega je bilo vendar na tem vrtu; vesel nisi mogel biti: okoli in okoli visok zid in po njem temne sence, kakor da ti govore o davnih časih. In kdo bi se ne bal teh spominov? Vrt je bil tih in miren, brez cest in stez, razun spodnjega dela, ki ga je imel v oskrbi vrtnar...

Popoldne smo šli na vrt. Jurko in Janko sta se zavalila pod drevo na travo, da ju je moglo popolnoma obijati toplo pomladanje solnce. Drugi so kopali gredo in drugi so vrtnarju pomagali čistiti kostonje in lipe.

V drugem predelu vrta, ki je bil ločen od večjega z visoko leseno ograjo, je sedela pred kočo Marena in se je igrala na toplem solncu. Mi smo jo vsi poznali. Prej smo jo nazivali „hči“. Bila je hči našega vrtnarja, ki je živel v tisti koči za garnizijsko bolnico. Pozneje smo zvedeli, da se ji pravi Marena. Vsi kar nas je bilo v vojaški pekariji, smo se zanimali zanj; bili smo skoraj vsi zaljubljeni. Zavidali smo drug drugega in očitali drug drugemu, ako je kdo šel na drugi konec vrta, do ograje, pa jo je tam videl. Vkljub temu smo radi zahajali drug drugemu v škodo in smo posebno zvečer radi postajali na spodnjem delu vrta ob leseni ograji: posamezno, ali po dva, skupaj smo skušali na ta ali oni način odstraniti drug drugega. Vsem se je videlo, da so imeli iste želje: videti Mareno, ali govoriti z njo vsaj besedo. Seznanili smo se bili nekateri z njo do dobra, toda, njen oče ni hotel, da govori z nami, in le redko je bilo mogoče ujeti trenutek za nekaj lepih besedij. Ker so želeli vsi, ni navadno nihče ničesar dobil. Marene ni bilo in vsi so godrnjali: „Hčere ni“.

Jurko in Janko, največja in najbolj lena prijatelja sta navadno dala čepici po strani, objela sta se krog vratu in sta hodila ob ograji gor in dol prepevaje resne in smešne pesmi.

Včasih Marene tudi to ni izdabilo.

„Zaradi tebe ne pride“, sta rekla tovarišu Košu. ki hodil navadno sam in zamišljen ob koncu vrta, njegove žive skrite oči so uhajale na vrtnarjevo koč. „Ali ne veš, da te ne mara?“ nagajala sta Košu Jurko in Janko, on se ni zmenil za pihanje in je nadaljeval svojo pot.

Naš tovariš Boško je prišel navadno s svojo dolgo pipo k ograji in se je zasmeljal na vse grlo. Vse je bilo sram, toda noben se ni umaknil. Sloneli smo na ograji in se smejali drug drugemu.

Zvečer smo navadno prihajali jezno v svoje sobe in smo se jezili drug na drugega; očitali smo si nevoščljivost. Toda vsa jeza ni nič pomagala. Nihče od vseh, kar jih je hotelo čakati na ograji, ni vzbudil v nji ljubezni. Včasih je kdo govoril z njo od daleč. A naenkrat so se shajali od vseh strani, silili so bolj in bolj v ograjo in ona je pobegnila. Tako je šlo celo poletje. Vsi so bili ljubosumni, mnogi so se že v resnici zaljubili in Marena je bila predmed vsem našim pogovorom. Nagajali smo zaljubljenjem, a oni so gledali temno in resno.

Bila je ona vsega našega življenja; vpletali smo njeno ime v pesmi, klicali smo ga zvečer in našli smo zavržena pisma, ki so se glasila na-

vadno tako: Ljuba Marena! Najprej te lepo pozdravim čez tri gore zelene čez tri vode studene in ti želim, da bi ta pozdrav prišel v tvoje srce ljubeče, da bi bilo zmiraj kot roža cveteče itd. Ali pa: Srček moj! Jaz ki ti to pismo pišem, sem tisti, ki bom drevi stal ob tisti lipi, ki je poleg vrat. Da boš torej vedela, ti, srček moj, da ti pošljam jaz eno rožo rudečo, kot ljubezen gorečo, pa en nageli rudeč, da bi je bilo zmiraj več, pa eno lilijo belo, da bi bilo srce zmiraj nedolžno in veselo in ti dam vedeti, da...

Taka in enaka pisma smo zasledili pri svojih tovariših. Seveda je vsak zaradi tega mnogo pretrpel. Noč in dan je bila na vrsti Marena. Začeli so paziti bolj in bolj drug na drugega, na vsa pisma in različna sumljiva znamenja.

Potrgali so vse rože, ki so jih mogli doseči skozi remelj, natikali so jih na čepice ali pa jih celo spravljali v svoje kovčge, govorili so, da jim jih je dala Marena. Verjel ni nihče, kajti vsak je hotel slišati vsaj v besedah, kar je želel v resnici. Tako so varali drug drugega, a Marena, nič kakor da nima očij, kakor da nima srca.

Marena je imela osemnajst let, a na videz je bila še mlajša. Na vsem

obrazu je bilo še nekaj otroškega: lase je imela počesane nazaj in spre-daj je pustila nekaj črnih kodrov, ki so pri vsaki najmanjši sapici trepetali okoli njene glave. Rekli smo, da ima bujno rast; bila je polna življenja in to je bila tista sila, ki je motila tudi one, ki sicer niso marali za ženske in za ljubezem.

Njen oče je bil star invalid; bil je vdovec. Poznalo se mu je, da je bil nekdanji vojak. Hodil je ponosno, navadno z lovskim klobukom na glavi, delal je skoraj ves dan po vrtu, še rajše pa je zapovedoval, ako smo hoteli mi delati. Vkljub svojim letom je bil še močan in čvrst; lasje so mu že nekoliko osiveli, a brke so bile črne, kakor nekdanj, le da so stale po strani; obstrelil ga je bil — kakor je pravil — neki Italijan v vojni l. 1866. Obronek se je še poznal na licu in brke so stale po strani. Nekdaj je bil grajski lovec, — zdaj je bil naš vrtnar. Mi smo mu radi pomagali delati. Kakšna sreča, ako je kdo snel stopiti ali žagati, kajti vmes je včasih mogel pogledati v koč, tam je mogel videti Mareno. Mogoče je bilo tudi, da se je pogovarjal z njo, ker ob takih prilikah je bila Marena bolj prijazna in je hvalila marljive delavce.

(Dalje.)

predsednika barona Gautscha seja ministrskega sveta, na kateri se je razpravljalo o raznih političnih zadevah. Obravnavalo se je tudi o ponovnih pogajanjih z Ogrsko glede mesnega vprašanja in o potovanju barona Gautscha v Prago.

Monarhistično gibanje na Portugalskem.

Lizbona, 7. septembra. Kakor se poroča, so portugalski monarhisti radi tega razvili tako monarhistično agitacijo, ker se boje, da ne bi evropske države priznale nove republike, vsled česar bi jim splavali zadnji upi o zopetni ustanovitvi kraljevine Portugalske, za vedno po vodi.

Podraženje piva na Češkem.

Praga, 7. septembra. Češki pivovarjari so sklenili, da podraže pivo za 240 K, plzensko pivo za 3 K pri hl.

Podraženje sladkorja.

Praga, 7. septembra. Tovarne za čiščenje sladkorja so sklenile, da podraže sladkor za 6 K pri 100 kg.

Frankfurt za uvoz živine v Nemčijo.

Frankfurt, 7. septembra. Socijalistični občinski svetovanci v Frankfurtu so sklenili vložiti na vlado peticijo, za uvoz živine v Nemčijo.

Francosko-nemška pogajanja.

Berlin, 7. septembra. Kakor se zatrjuje, bodo imela francosko-nemška pogajanja popoln uspeh.

Potres na Ogrskem.

Kečkemet, 7. septembra. Včeraj ob 9. uri zvečer je bilo čutili zelo hud potres. Ljudje so zbežali iz hiš in prenočili na planem. Potres se je ob treh jutraj zopet ponovil.

Potres v Stuttgartu.

Stuttgart, 7. septembra. Potresni sunek je trajal šest sekund.

Česko-nemška pravna pogajanja.

Praga, 7. septembra. Češki cesarski namestnik knez Thun, se ja danes vrnil iz Solnograda v Prago, kjer bo takoj v soboto prišel s česko-nemškimi pravnimi pogajanj.

Knežji slepar.

Petrograd, 7. septembra. Danes so aretirali kneza Urusova in dva vladna komisarja radi sleparjenja z menicami. Knez Urusov je že poznan kot velik slepar.

Eksplozija v tovarni.

St. Pölten, 7. septembra. V neki tukajšnji tovarni je eksplodiral bencin. Delavec Beinrucker je bil na mestu mrtve. Smetana pa težko ranjen.

Danes v Postojno!

Slavnost 25-letnice Ciril Metodove družnice na vrtu pri „Kroni“. Začetek ob 3. popoldne; dopoldne ob pol 11. poset jame proti znižani vstopnini! Odhod iz Ljubljane ob 1. uri pop., vrnitev iz Postojne ob pol 9., 10., in 11. uri zvečer.

Razne vesti.

* Katoliške relikvije. Zadnja (t. j. sedma) številka slovenske „Svobodne Misli“ piše v članku K. Ignatusa na str. 105 sledeče: S češenjem svetnikov je ozko zvezano češčenje ostankov, ki je nadaljevanje starega fetišizma. To češčenje je uvela v življenje kasta duhovnikov, da si preskrbi bogate dohodke. Srednjeveška zgodovina nam podaja mnogo primerov o razprtijah med cerkvami in samostani, kateri od njih ima prave ostanke. To češčenje se je neznansko razširilo. Znane so besede opata von Marolles, ki jih je izgovoril v Amienski katedrali, ko je poljuboval glavo Janeza Krstnika: „Bogu bodi hvala, to je že peta glava Krstiteljeva, ki sem jo poljubil v življenju.“ Ludvik Lalane je objavil seznam katoliških relikvij: po tem seznamu moremo sestaviti iz relikvij: Za sv.

Andreja . . .	5 teles	6 glav	17 rok
Antona . . .	4 telesa	8	5
Barbaro . . .	3	2 glavi	
Bazilija . . .	4	5 glav	
Blaža . . .	1 telo	5	
Klementa . . .	3 telesa	5	
Eligija . . .	2	3 glave	
Stefana . . .	4	8 glav	
Jurija . . .	30 teles		
Heleno . . .	5	5 glav	
Hilarija . . .	8 teles		
Janeza Kr. . .	10 glav		
Julijo . . .	20 teles	26 glav	
Leodegarda . . .	5 teles	10 glav	12 rok
Pankracija . . .	30		
Lukeža (ap.) . . .	8 teles	9 glav	
Filipa . . .	3 telesa	18	12 rok
Sebastijana . . .	4 telesa	5	18
i. t. d. Opat Deregnaucourt navaja v svojem spisu „Zgodovina klera škofije Arraske“ relikvije Flinske opatijske. Kos pravega križa, lasje Matere božje, velike kose svetega otirača, kose Jezusove obleke, kos svete gobe, kos svetega kopja, trn iz svete krone, kapljo krvi, rebro sv. Nikolaja, prst sv. Huberta i. t. d. Zbirka relikvij kapele v Saint-Omer je še zanimivejša; tam imajo po starem seznamu: kos pravega križa in kos kopja, več kosov mane,			

„ki je padala z neba“, kos Kristusovega groba in kos obleke sv. Marte, kos kamenite plošče, na katero je pisal Bog s prstom Mojzesevo zapovedi, kapljo Kristusovega pota, kos Aaronove palice, lasje matere božje in kos njene obleke, kos cvetlice, ki jo je dala mati božja svojemu sinu, kos okna, skoz katerega je prišel arhangel Gabriel k Mariji. Vse osebnosti katoliškega Olimpa so morale prispevati k neobičajnim zakladom relikvij. Najcenejše so bile te, ki so bile v stiku s Kristusom. Njegova obleka se nahaja obenem v Moskvi, v Trieru in dvakrat v Rimu; neobičajno mnogo se hrani njegovih solz, njegove krvi, njegovega pota, njegov popek in predkožica. Sveto kopje je obenem v Parizu, Moskvi, Pragi, Krakovu, Rimu, Antijobiji in v raznih drugih krajih. Žrebljev s svetega križa se računa nad 200; istotako je z gobo, trnjevo krono in drugimi predmeti pri križanju.

Za smeh.

(Resnična zgodba.)

Kako se je prebrisani Ribničan rešil jako koščene porcije telečje pečenke. Prijatelj našega lista nam piše: „Pred par dnevi sem čital v Vašem cenjenem listu, kako se je znal neki francoski komik iznebiti sopotovalcev v železniškem vozu. Pri tej priliki sem se spomnil na nekega prebrisane Ribničana, ki se je na zelo premeten način iznebil jako koščene porcije telečje pečenke. Ves dogodek sem sam opazoval.“ — Pred leti je pripeljal v Ljubljano premožen Ribničan, Miklov France, svojo suho robo. Voz je zapeljal na dvorišče znane gostilne „Pri Ferlincu“, sedaj „Pri Krischu“, konje pa spravil v hlev. Nato jo mahne takoj v gostilno. Kmalu se mu približa natakarica, ki ni poznala starega Ferlinčevega gosta in ga vpraša: „No očka, ali bo treba kaj zajutka?“ Miklov France se hitro odreže: „I kakšpak, eno dobro telečjo prato mi prinesite, pa eno krügljo pira zravn.“ Natakarica odide in kmalu sta bila prata in krüglja pira na mizi pred Ribničanom. Ko si Ribničan „prato“ od bližje ogleda, zapazi, da so skoro same kosti. Kaj storiti! Hitro potegne iz žepa žepno ruto ter si ovije z njo desno roko. Kmalu nato pride v gostilno gostilničar Ferlinc. Ko zagleda pri mizi svojega starega znanca Miklova France, stopi k njemu, ter ga vpraša: „Kako pa se kaj imate, ali ste zdravi France.“ Ribničan odgovori: „Nič nisem kaj zdrav, roka me tako boli, da si še ‚prate‘ ne morem razrezati.“ Ko gostilničar zapazi, da ima Miklov France povezano roko, mu hoče on razrezati pečenko. Ko se spravi k delu, zapazi, da je skoro sama kost. Ribničan se potuhnjeno nasmehe, gostilničar pa takoj odide s „pečenko“ v kuhinjo. Poprej se še oprostil od znanca z besedami: „France, ne smete zameriti, natakarica ne ve, da ste naš stari gost. Prinesel Vam bom sam boljšo porcijo.“ In res! V trenutku je imel Miklov France pred seboj krasno porcijo telečje pečenke. Da bi gostilničar še bolj ustregel svojemu staremu zancu, prične pečenko razrezavati. Ribničan pa si v tem trenutku odveže roko in smeje odgovori: „Hvala lepa, g. Ferlinc, to ‚prato‘ si bom pa že sam lahko razrezal, sedaj me roka nič več ne boli.“ Kar je rekel je tudi storil, smeje se, da je gostilničarja tako brihtno potegnili.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik V. M. Zalar. Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službo 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglašilih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Hiša s tremi poslopiji in vrtom Spodnja Šiška, Jernejeva česta 39 blizu cerkve se prodaja pod najugodnejšimi pogoji. Pove Anton Wisjan, Spodnja Šiška, Celovška cesta 67.

Hiša naprodaj. Jako ugodni pogoji. Ulica na grad št. 7. 534 6—1

Absolventinja trg. tečaja z dobrim izpizčevalom, večja posebno dobro slovenske stenografije, želi službe. Ponudbe pod „A. P.“ na upravo „Jutra“.

Išče se družabnik z malo svoto, ki ima veselje do trgovine. Ponudbe na upravo „Jutra“ pod šifro O. Č.

Izobražen možik, prost vojaščine, več slovenskega, nemškega in hrvaškega jezika, išče primerne službe v Ljubljani. Ponudbe pod „Spreten“ na „Prvo anončno pisarno“.

Nova pritičena hiša, poleg okoli 300 sežnjav sveta se prodaja v Novem Vodmatu. Pogoji ugodni. Naslov pove „Prva anončna pisarna“.

Dijak, osmošolec, išče za prihodnje šolsko leto instrukcije. Ponudbe pod „Osmošolec“ na upravo „Jutra“.

Mesečno sobo, ako mogoče s hrano, v bližini Marijinega trga, išče boljši gospod do 15. septembra. Naslov pove upravnistvo „Jutra“.

Mlad gospod, vojaščine prost, išče službe kot pisarniški sluga, ali kaj temu sličnega. — Ponudbe pod „J. P.“ na upravnistvo „Jutra“.

Ključavničarski pomočnik išče službe pri dobrem mojstru na deželi. Naslov: „Ključavničar“, poštno ležeče, Vrhnik pri Ljubljani. 370 3—1

Moško kolo, dobro ohranjeno, se ceno prodaja. Več pove Fran Radovan, Prešernova ulica 5/II. 376/1—1

Kupi se snažna dobro ohranjena patent postelja. Ponudbe pod „št. 6.“ na upravo „Jutra“.

Šolske dekline se sprejme na stanovanje in hrano. Kje, pove „Prva anončna pisarna“.

Glasovir dobro ohranjen se prodaja na Mirju št. 2—4.

Dve gospodinjci, ali dva gospoda se sprejme na stanovanje. Čopova cesta št. 19., poleg c. kr. vladnice I. nad. desno. Ravnotam se prodaja tudi otročji vozček.

Službo domačega učitelja išče jurist (sedaj enoletni prostovoljec.) Ponudbe pod „Učitelj“ na „Prvo anončno pisarno“.

KORESPONDENCA.

Mlad, akademično naobražen mož, po sodbi drugih še dosti čedne vnanjosti kate-remu se pa doslej še nikdar ni dobro godilo, išče radi osamosvojitve bogate neveste. Samo resne ponudbe pod „Slučaj“ na upravnistvo „Jutra“.

Stalni zaslužek

dobi takoj tonaco-delavec, moč prve vrste v tovarni umetnega kamenja. — Pojasnila daje: Albin Adlešič, južni kolodvor, II. nadstropje.

Dr. Demšar
zopet ordinira.

L. J. Fröhlich

sobni slikar in pleskarski mojster, dekoracije, napis in cerkveno slikarstvo Ljubljana, Hrenova ulica 17. Poštno-hranilnični račun št. 67.626.

Prodajalka

od 22 let naprej, ki je zmožna tudi pisarniškega dela

se takoj sprejme

v stalno samostojno službo. Ponudbe na upravo „Jutra“ pod „Filijalka“.

Šolske knjige
za vse šole

v najnovejših odobrenih izdajah ter vse šolske potrebščine v najboljši kakovosti priporočila po zmerni ceni

L. Schwentner
v Ljubljani

Prešernova ulica št. 3. Poslopje Mestne hranilnice.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekošljiva so KINTA kolesa. Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9. Special. trgovina s kolesi in posam. deli. Izposojevanje koles.

Slovinci darujte za „Sokolski dom“ v Borovljah.

Krojaške pomočnike
za fino delo sprejme

Jos. Rojina, Ljubljana.

Iv. Smrekar
v Mokronogu

sprejme takoj

šest čevljarskih pomočnikov
za razna dela. Plača po dogovoru.

Najboljše odgovori „Slovincu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Stariši! Ko pripeljete otroke v Ljubljano v šolo, ne pozabite obiskati trvdke

Maček & Comp.
na Franca Jožefa cesti
v bližini glavne pošte, kjer dobite po najnižji ceni največjo izbero

izgotovljene obleke.

Trgovec ali obrtnik
mora, ako hoče napredovati, opozarjati občinstvo na svojo trgovino. Reklama je duša vsakega podjetja in vsak trgovec ali obrtnik, ki noče biti skrit samo v svoji ulici, ampak hoče dobiti odjemalce iz vseh delov mesta in tudi z dežele, bo inseriral v „Jutru“ ki se čita in je priljubljeno povsod po Slovenskem.

Upravni svet Kolinske tovarne kavinih primesi
trgovsko delniško podjetje
izvršuje sklep izvanrednega občnega zbora z dne 3. svečana 1910
razpisuje s tem

subskripcijo k V. emisiji 500 kos. novih delnic po K 400 nominale,

s katerimi se zviša dosedanja delniška glavnica K 1,860.000 na K 2,000.000 pod sledečimi pogoji:

1. Glasom pravil par. 9 imajo prednost k subskripciji novih delnic V. emisije p. n. gg. dosedanj delničarji.
2. V svesti si, da bodo nove delnice prevzete od naših dosedanjih p. n. gg. delničarjev, določen je emisni tečaj novih delnic samo za delničarje in sicer na K 600 za delnico.
3. Na 9 starih delnic (katere se mora pri vpisovanju predložiti k okolekovanju istih) pripada ena nova delnica.
4. Vpisovanje se vrši od 15. do 30. kimovca 1911 pri naših blagajnah v Kolinu, Prostějovu, Ljubljani in Sadowi Wisznji in končno pri blagajni Češke banke v Pragi.
5. Polovica subskripcijske cene (K 300) se položi pri vpisovanju, druga polovica pa do 30. listopada 1911. Vloženi zneski obrestujejo se s 5 % in sicer od dne vplačila do 30. rožnika 1912, od 1. mal. srpana 1912 pa participirajo nove delnice na dobičku podjetja.
6. Zneski, ki presegajo višino nom. vrednosti delnic pripadajo k rezervnemu zakladu, ki znaša sedaj K 378.259-11.

V Kolinu dne 31. vel. srpana 1911.

Kolinska tovarna kavinih primesi, trgovsko delniško podjetje.

Vincenc Krička l. r. predsednik upravnega sveta.

Stanovanje
z dvema sobama in pritliklinami se odda mirni stranki takoj ali meseca novembra. Prisojna ulica 5.

Specialna trgovina finih ročnih del

Toni Jager
V Ljubljani, Židovska ulica št. 5.

Predtiskarija
Tamburiranje
Montiranje
Plisiranje

Pohištvo

kakor tudi gostilniška oprava, stelaže in gramofon se prodaja. Natančneje se izve na Glincah št. 3.

Dijaki ali uradnik

(samci) dobe v hotelu „Tratnik“ Sv. Petra cesta št. 27 v Ljubljani lepe sobe in hrano po znižanih cenah. Mesečne sobe z 1, 2 ali 3 posteljami.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapetirane pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 6 vinarjev.

TEODOR KORN

poprej HENRIK KORN

pokrivalec streh in klepar, vpeljalec strelovodov ter in-
:: stalater vodovodov ::

LJUBLJANA

Poljanska cesta št. 8.

Priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vsakršnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoskim in tuzemskim škrljem, z

asbest - cementnim škrljem (Eternit) patent Hattschek, z izbočeno in ploščnato opoko, lesno - cementno in strešno opoko.

Vsa stavbinska in galanterijska, kleparska dela v priznani solidni izvršitvi.

Poprave točno in ceno.

Proračuni brezplačno in poštne prosto.

Ravnokar došlo sveže jesensko blago.

Najmoderneje fino izvršene obleke, raglane, površnike in pelerine za gospode, dečke in otroke, kakor tudi
:: konfekcija za dame in deklice. ::

Prodajam najmoderneje klobuke od vezelnanih tvrdk
Hückl, Pichler in Bossi po K 2'90.

Brez konkurence. — Priznana nizke cene.

:: Angleško skladišče oblek ::

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

1860 Ustanovljeno 1860

M. DRENIK

Ljubljana, Kongresni trg 7.
Predtiskarija, Risarski atelije.
Plisiranje. Kufiriranje. Montiranje.
Tamburiranje in vazenje na roko.
Največja zaloga ženskih ročnih del in vsakovrstnega materiala.

Zaloga telovadskih oblek.

Zmanjšana naročila se točno izvršujejo.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šušic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Šušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Šitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Blizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Jezeršek, Zaloška cesta.
Likar, Glinca.
Strkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta št. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100,000.000.—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20,500.000.—

Potniki in akviziterji

se iščejo za dobro slovensko zavarovalnico.

Jako ugodni pogoji!

Ponudbe pod „Potnik 50“ na „Prvo anončno pisarno“, Frančiškanska ulica.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Vse čist dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2,495.719.—

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondi K 54,000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109,356.860.58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko - narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in obnovenjske namene.

Del. glavica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad:
K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obilgacije, mestna pisma, prioritete, dolnice, srečke itd. — Valute in devize. — Prodajam na vrednostne papirje in blago ležajo v javnih skladiščih.

Promese k vsem žrebanjem.

Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice

od dneva vložitve 4 1/2 % do dneva dviga. Rentni davek plačuje banka iz svojega. Na tekoči in žiro račun po dogovoru. Zivahna zveza z Ameriko.

Akreditivi.

Menjalnica.

Eskomptuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih papirjev proti kurznim izgubam. — Revizija krebanja srečke itd. brezplačno. — Stavbni krediti. — Rembours-krediti. — Borna naročila.

Inkaso.

Filijalka v Opatiji.

Delniška glavica K 5,000.000

Reservni fond dobi K 500.000